

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 32

23 czerwca 2022

Przesłanie bogów słowiańskich

Na Ziemię niejedyn raz przybywali bogowie (opiekunowie, kuratorzy, przodkowie ludzi), utrzymywali stosunki z potomkami rasy wielkiej. Przekazywali im mądrość (historię i zapowiedzi przodków, znajomość uprawy roślin, urządzenie życia społeczności, przedłużenia rodów, wychowania dzieci itp.). Na Ziemię przybywał Dażdbóg – bóg Tarh, bóg-strażnik dawnej wielkiej mądrości. Został nazwany Dażdbogiem (dającym bogiem) za to, że dał ludziom wielkiej rasy i potomkom rodu niebieskiego dziewięć „Santi” (ksiąg). Minęło 165 tys. lat od czasu, kiedy bogini Tara odwiedzała Ziemię. Gwiazda Polarna u słowiano-aryjskich narodów zwie się na jej cześć – Tara.

Bóg Perun trzeci raz odwiedził Ziemię około 40 tys. lat temu. Po pierwszych trzech niebieskich bitwach między światłem a ciemnością, kiedy zwyciężyły światłe siły, bóg Perun zszedł na Ziemię, żeby opowiedzieć ludziom o wydarzeniach toczących się i o tym, co czeka Ziemię w przyszłości, o nadejściu mrocznych czasów. Mroczne czasy, to okres życia ludzi, kiedy oni przestaną czcić bogów i żyć według niebieskich praw, a zaczną żyć wg praw, które im narzucają przedstawiciele Piekelnego Świata. Oni uczą ludzi samemu stwarzać prawa i wg nich żyć, a tym samym pogorszyć swoje życie, prowadząc do degradacji i samozagłady.

„Wedy” słowiano-aryjskie zawierają głęboką wiedzę o przyrodzie i prawach w niej rządzących. Zawierają dane dotyczące budowy i historii Kosmosu oraz naszej planety. Znajduje się w nich wiele precyzyjnych danych fizycznych i astronomicznych. Przedstawiona jest w nich historia ludzkości na Ziemi w ciągu

ostatnich kilkuset tysięcy lat wstecz. Podają szczegółowe przykazania moralne oraz obyczajowe. Jest w nich także wiele opowieści i przypowieści. Na „Wedach” wzorowano się tworząc Księgi innych religii. Prawdziwą Biblią ludzkości są słowiano-aryjskie „Wedy”.

Słowiano-aryjskie „Wedy” (wiedza) w szerokim sensie stanowią krąg starożytnych dokumentów słowiańskich i aryjskich narodów, włączając w to także wyraźnie datowane i posiadające autorstwo prace, jak i podawane ustnie i zapisane stosunkowo niedawno ludowe podania, opowieści, epikę itp. „Wedy” podzielone są na trzy główne grupy: Santi, Harati, Wołchwary.

Santi Wedy są najstarsze, oznaczające w wąskim sensie „Wedy”, jedynie obecnie dostępne. Ich pełna nazwa to „Santi Wedy Peruna”, lub „Księgi mądrości Peruna”, albo „Księgi wiedzy”. „Santa Weda” zawiera wzmianki o innych „Wedach” zwanych „starymi”, które istniały w przeszłości. Niestety, obecnie są zagubione lub ukryte w tajnych i bliżej nieokreślonych miejscach.

Santi składają się z dziewięciu ksiąg, podyktowanych przez słowiańskiego pierwszego przodka Boga Peruna w czasie jego trzeciego przylotu na Ziemię-Midgard na obiekcie latającym wajtmanie w 38004 r pne. W „Wedach” tych przedstawiona jest historia ludzkości na Ziemi w ciągu ostatnich kilku setek tysięcy lat wstecz, przynajmniej, ponad 600 tys. lat. Przedstawiają także zapowiedzi i ostrzeżenia Peruna o nadchodzących wydarzeniach na 40 176 lat naprzód, tj. do naszych czasów i jeszcze ponad 150 lat w przyszłość. Santi odzwierciedlają najgłębszą starożytną wiedzę. Można powiedzieć, że one stanowią archiwum wiedzy.

Oryginalne Santi jedynie obrazowo można nazwać „książką”. Santi – to płyty ze złota lub innego metalu szlachetnego, niepoddającego się korozji, na których umieszczono stare h'aryjskie Runy. Runy h'aryjskie to nie litery i nie hieroglify w naszym współczesnym tego słowa rozumieniu. Runy – to swojego rodzaju tajne obrazy zawierający ogromny zakres

pradawnej wiedzy. One zawierają w sobie dziesiątki znaków, spisanych pod ogólną linią, nazywaną podniebną. Znaki oznaczają i liczby i litery i oddzielne przedmioty albo zjawiska – albo często używane, albo bardzo ważne. Dziewięć ksiąg, z których każda opowiada historię jednego z dziewięciu dni, podczas których naród Wielkiej Rasy i potomkowie Rodu Niebieskiego rozmawiali z Bogiem Perunem.

„Harati Wedy” były, na ogół kopiami „Santi”, albo wypisami z „Santi”, przeznaczonymi dla szerszego korzystania w środowiskach kapłańskich. „Harati” zwana „Awesta” została spisana na 12 tysiącach wołowych skór, zawiera opisy wojny pomiędzy wielką rasą (narodów słowiano-aryjskich) a wielkim smokiem (narodem chińskim, rasą żółtą). Zakończenie zwycięskiej wojny wielkiej rasy słowiańsko-aryjskiej i zawarcie pokoju między wojującymi stronami nastąpiło 5508 lat pne. „Wołchwary Wedy” stanowią zbiór 6 ksiąg, które zostały spisane etapami przez różnych autorów na drewnianych deseczkach, w trzech dialektach słowiańskich. Wzdłuż każdej linijki zapisu narysowane są podniebne linie, pod którymi wpisany jest tekst. „Wołchwary” nazywane są także „Księgą Welesa” od pierwszej księgi dotyczącej boga Welesa. Przedstawia historię, kulturę i religię Słowian południowo-wschodniej Europy, a na tym tle Słowian w ogóle, w okresie ponad półtora tysiący lat wstecz od narzucenia rzymsko-bizantyjskiego chrześcijaństwa na Rusi Kijowskiej. Ostatnie zapisy wykonali nowogrodzcy wołchwowie w IX w ne.

Bóg Perun przepowiedział także wysłanie Jezusa aby nawracał Żydów: „I poślą do nich bogowie wielkiego (słowiano-aryjskiego) wędrowca miłość niosącego, ale kapłani złotego tura (złotego cielca) poddadzą go śmierci męczeńskiej i po śmierci jego ogłoszą go bogiem i stworzą wiarę nową zbudowaną na kłamstwie, krwi i ucisku. Ogłoszą wszystkie narody niższymi i grzesznymi. I wezwą aby przed obliczem przez nich stworzonego boga kajać się i prosić o przebaczenie za czyny dokonane i niedokonane”.

Bóg Perun jeszcze kilka razy odwiedził Ziemię, ażeby opowiedzieć tajemną mądrość kapłanom i seniorom rodów świętej rasy, jak przygotować się do ciemnych, ciężkich czasów, kiedy rękaw naszej swastycznej galaktyki, w którym znajduje się Ziemia będzie przechodzić przez obszar, podległy siłom z ciemnych światów Piekła. W ten czas jaśni bogowie przestaną odwiedzać swoje narody, ponieważ oni nie przenikną w cudze obszary, podległe siłom tych Światów. Z wyjściem rękawa naszej galaktyki ze wskazanych ciemnych obszarów, światli bogowie znów zaczną odwiedzać rody rasy wielkiej. Początek światłych czasów zaczął się w świętym 7521 od SPGŚ roku słowiańskim, albo w 2012 roku łacińskim.

Podobnie jak w kulturze zachodniej, tak i w tradycji Słowian istnieją epoki (ery), które związane są z precesją Ziemi. Epoka trwa 1620 lat, gdyż co taki okres czasu Ziemia przechodzi do kolejnego gmachu na Swarozym Kręgu. Pełny cykl precesji nosi miano doby Swaroga i trwa 25 920 lat, co równa się 180 kręgom życia ($180 * 144 = 25\ 920$).

Poprzednia epoka lisa będąca pod wpływem bogini Marzanny, córki Czarnogłowa/Czarnoboga i Białobogi, która rządziła poprzez kłamstwo, obłudę, chytrość, gniew, chciwość, zachłanność i mściwość (co symbolizuje lis) trwała od 392 do 2012 r ne. Obecnie Ziemia przeszła w erę wilka/białego psa będącą pod wpływem boga Welesa, który wprowadzi własne rządy trwające do 3632 r ne. Następnie nastanie era bociana, a władzę przejmie bóg Rod.

Wraz z wejściem w nową erę dobiega końca okres ciemności i ucisku symbolizowany przez noc Swaroga przechodząc w świt Swaroga czyli okres, w którym nasi bogowie ponownie zaczną odwiedzać Ziemię-Midgard i swe dzieci człowiecze, a słudzy sił mroku i ciemności zostaną zmuszeni przez wilka będącego sanitariuszem przyrody odejść z podkulonymi ogonami, co odbierają jako koniec świata – ich świata.

O początkach ciemnych czasów mamy informację, że ostatnie

wajtmary opuściły naszą Midgard-Ziemie około półtora tysiący lat temu, kiedy rozpoczęła się noc Swaroga. Nocą Swaroga – nazwano ciemne ciężkie czasy w słowiańskiej tradycji, kiedy to nasz system słoneczny przechodzi przez obszar ciemnych światów, w aryjskiej lub indyjskiej tradycji zwany Kali-Yuga.

Pomimo zmasowanego ataku na Słowian gadzich istot, oraz ludów i ludzi im służących i ich religii, stara mądrość i wiedza słowiańska zostały zachowane. Sławiano-aryjskie „Wedy” przechowują i chronią kapłani – strażnicy starożytnej mądrości, przy słowiano-aryjskich chramach (świątyniach) Staroruskiego Inglistycznego Kościoła Starowierców – Inglingów. Nigdzie nie określono dokładnego miejsca ich przechowywania, ponieważ słowiańską dawną mądrość, ciemne siły starały się zniszczyć przez ostatnie dwa tysiące lat. Teraz kończą się czasy panowania tych sił i strażnicy „Wed” zaczęli tłumaczyć je na język ruski i publikować.

W starożytności u słowiano-aryjskich narodów istniały cztery podstawowe pisma – według liczby podstawowych rodów białej rasy. Najstarsze z zachowanych dokumentów, są „Santi Wedy”, zapisane starymi h’aryjskimi runami. Inna nazwa run słowiańskich to runiki, oraz karuna. W głównym ujęciu alfabet karuny składa się ze 144 run, natomiast jego uproszczona forma posiada 48 run i 2 znaki interpunkcyjne.

Ta stara forma pisma nie zniknęła w otchłani wieków tak jak inne starożytne alfabety świata, nadal pozostaje podstawową formą pisma u kapłanów Starowierców-Inglingów. Aby h’aryjska runiczna forma zapisu zachowała się dla naszych potomków i by stara mądrość nie zaginęła w otchłani czasu, jest nadal wykładana w seminariach Staroruskiej Cerkwi Inglistycznej i przekazywana z pokolenia na pokolenie.

W czasach starożytnych na bazie starych h’aryjskich run powstały pisma dalekowschodnie, jak: chińskie, japońskie, koreański i inne, a także pismo egipskie. H’aryjskie runy zwane karuną stały się główną bazą dla stworzenia

uproszczonych form zapisu wielu starych alfabetów, takich jak: sanskryt, dewanagari, pismo klinowe, pismo słowiańskie i etruskie, celtyckie runy. Stały się także podstawą wszystkich współczesnych alfabetów świata: fenickiego, arabskiego, greckiego, łaciny, głągolicy i cyrylicy. To nie Cyryl z Methodym wymyślili nowe słowiańskie pismo – głągolicę i cyrylicę, oni tylko użyli jeden z jego dogodnych wariantów.

Taka narracja została narzucona przez chęć ekspansji i dominacji nad narodami słowiańskimi przez „święte” Cesarstwo rzymskie (zachodniorzymskie i bizantyjskie). Chrześcijaństwo podzieliło Słowian na wschodnich i zachodnich i skonfliktowało ich ze sobą napuszczając jednych na drugich.

Watykańskie zachodniorzymskie chrześcijaństwo narzuciło Słowianom zachodnim alfabet łaciński oraz urzędowy i religijny język łaciński. Ale stara wiara i historia słowiańska zachowały się w przekazach i zostały spisane. Część ksiąg historycznych zostało przetłumaczonych na łacinę przez słowiańskich biskupów i dziejopisarzy i tym sposobem wiedza przetrwała. Część starodawnych ksiąg spisanych pismem słowiańskim ukryto i zostaną ujawnione w stosownym czasie.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Źródło: WolneMedia.net